

Susie Larsonová

Pripravte mu miesto

24-dňová
adventná
pobožnosť

24-dňová
adventná
pobožnosť

***Prípravte
mu miesto***

Susie Larsonová

Pripravte mu miesto

24-dňová
adventná pobožnosť

Copyright © 2021 by Susie Larson

Originally published in English under the title Prepare Him Room by Bethany House Publishers, a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan, 49516, U. S. A.

All rights reserved.

z amerického originálu: *Prepare Him Room: Daily Advent Devotional*

Vydal: © Zachej.sk, 2022

Preklad: © Mária Rafajdusová jr.

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: PhDr. Adriana Matoláková, PhD.

Biblické citáty, pokiaľ nie je uvedené inak, sú citované podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-580-5

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Mamine

*To vďaka tebe boli Vianoce
niečím nezabudnuteľným.*

Veľmi ťa ľúbim.

Susie

Poznámka autorky

Už dlhé roky som horlivou zástankyňou pôstu. Neverím však, že jediné, čoho sa môžeme zrieknuť, je jedlo. (Niektorí majú predsa zdravotné problémy, ktoré im znemožňujú postiť sa takýmto spôsobom.) Už desaťročia sa snažím sláviť pôst rozmanito (odopieram si sociálne médiá, telku, sladkosti, chipsy a pod.). S manželom Kevom sme nedávno narazili na knihu Dr. Alicie Britt Choleovej *40 Days of Decrease (Ako sa postiť a nehladovať)*, v ktorej autorka vyzýva čitateľa, aby sa každý deň zriekol niečoho iného (nedôvery, sebeckosti atď.). Inšpiráciu pre výzvy na konci každej kapitoly tejto adventnej pobožnosti som čerpala nielen z knihy Dr. Choleovej, ale aj z vlastného odhodlania utužovať sebaovládanie v dobe, ktorá holduje neviazanému pôžitkárstvu. Knihu Dr. Choleovej vám na obdobie pôstu vrelo odporúčam – určite neoľutujete, je skvelá. Modlím sa, aby ste Advent s touto knihou prežívali celým srdcom.

Úvod

Príprava: nachystať, urobiť nutné úpravy, nastaviť sa na príchod Kráľa a prijatie jeho požehnania

Vianoce sú obdobím radosti, očakávania a slávenia. Prí- často sa nám však stáva, že v zhone sviatočných príprav zabudneme na ich posvätnosť. No a? Prečo by to mal byť problém? Pretože toto sú sviatky Narodenia nášho Spasiteľa. Práve v tomto období sa ľudia najviac otvárajú Božím plánom. A práve v tomto čase kresťania najčastejšie zabúdajú, čo všetko im Ježiš Kristus sám v sebe ponúka.

Všetci sme stvorení na Boží obraz. Vnímame jeho prítomnosť a dúfame v jeho prisľúbenia. Prečo sa teda toľko naháňame a nedovolíme si vydýchnuť? Dokážeme čeliť odpovedi na otázku: Idú Vianoce. Aké mám priority?

Boh nás pozýva, aby sme zabudli na zhon, stíšili sa a pripravili mu vo svojich životoch posvätné miesto, kam potom Kráľ slávy príde, sadne si na svoj trón a od základu nám zmení vnútro. Máme dve možnosti: buď strávime sviatočné obdobie v strese a zhone, alebo spomalíme, zamyslíme sa nad podstatou Krista vo svojich životoch a odpovieme na jeho zázračné pôsobenie medzi nami.

Zmeň postoj, nasad' správne tempo, uprav si priority a tieto Vianoce sa možno nenarodí len Ježiško v jasličkách, ale aj ty sám.

Či už Ježiša vnímaš ako vzdialeného príbuzného, alebo ste si vybudovali hlboký vzťah, jedným si buď istý – je ti stále nablízku a prišiel na tento svet, aby ťa zachránil – a to po každej stránke.

Lukášovo evanjelium nám ponúka podrobný opis Ježišového narodenia, pôsobenia, smrti a záverečného zmŕtvychvstania. Ježišov život zmení ten náš – ak mu to dovoľíme. Vykročme spoločne po stránkach tohto úžasného evanjelia. Pripravme si srdcia a povedzme *áno* novému, úžasnému stretnutiu s Ježišom, ktoré má moc zmeniť náš život.

Zaplesaj, zem, tvoj Kráľ prichádza.

Nedočkavo ho očakávam spolu s tebou.

Susie Larsonová

Radosť z očakávania

Dnešné čítanie: Lukáš, 1. kapitola

NA ZAMYSLENIE

Ale ak dúfame v niečo, čo nevidíme, trpezlivo to očakávame.
(Rim 8, 25)

Pozoruj moju hlasitú prosbu, môj kráľ a môj Boh. Veď ku tebe, Pane, sa modlím, za rána počúvaš môj hlas, za rána prichádzam k tebe a čakám. (Ž 5, 3 – 4)

Posolstvo Vianoc... To predsa nie je márne očakávanie zázraku len preto, lebo celý svet je zaplavený strojenými prejavmi sentimentality. Znamená to veriť, že Boh v Ježišovi stvoril niečo nové, vďaka čomu môže pôsobiť v živote každého z nás. A tento dar Božieho pôsobenia je medzi nami dodnes – tryská zo srdca jeho detí v každom kúte tohto znivočeného sveta.

Daniel Darling¹

1 Daniel Darling, *The Characters of Christmas: The Unlikely People Caught Up in the Story of Jesus* (Postavy Vianoc: Nečakaní svedkovia Ježišovho príbehu). Chicago: Moody Publishers, 2019, s. 45, upravené.

Niečo nové. Ak ide o životy a srdcia jeho detí, Boh vždy chystá niečo nové. I keď sa snažíme hľadať znamenia a Boží zásah aj v maličkých zmenách okolností, i keď schopnosť cítiť Božiu prítomnosť a dokázať načúvať jeho slovu je mimoriadny dar, Boh pri nás stojí vždy – aj vtedy, keď ho nedokážeme vidieť, cítiť ani vnímať. Neustále má plné ruky práce, neprestajne načúva našim modlitbám a keď treba, koná – všetko riadi tak, že keď raz naplno pochopíme jeho pôsobenie, nebudeme mať slov. Odhalíme otcovskú lásku, ktorú Boh prechováva k svojim deťom, a takmer pantičkársky zmysel pre detail.

Nebo v celej svojej kráse. Pre nás. Len si to predstav.

Tá radosť, keď raz Pán konečne príde. Tá milosť, keď nám pripomenie, že on na svoje prisľuby nezabúda.

Čím sa však máme riadiť, kým čakáme na Pánov príchod? Čo robiť, keď čelíme sklamaniam? Ako odôvodníme svoje horké trápenia vo svetle Božích prisľúbení?

Spravodlivá a neplodná. Bezúhonný a strápený. Podobné slová sa pospolu píšú len ťažko.

Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania a ustanovenia. Nemali však deti, lebo Alžbeta bola neplodná a obaja boli v pokročilom veku. (Lk 1, 6 – 7)

Zachariáš a Alžbeta Boha milovali a ctili si ho príkladným životom, hoci im ich tichý príbytok denne pripomínal, že k nim nezostúpil spôsobom, v ktorý nadovšetko dúfali.

Čo v srdci prežívaš, keď od Boha nedostaneš, čo si si žiadal? Začneš pochybovať o veciach, o ktorých vieš, že sú pravdivé? Začneš bočiť od skutkov, ktoré udržujú tvoju dušu slobodnú a neporušenú? My ľudia radšej budeme šťastní len na povrchu, než by sme vzali na zreteľ bolesť, ktorú cítime vnútri. Preto máme sklom oddávať sa pôžitkárstvu, a to najmä v období Vianoc.

Milujúci Spasiteľov hlas nás však povoláva späť k úprimnosti, odkiaľ nás môže zaviesť na lepšie miesto – miesto nádejného očakávania. Nikdy nezanedbá naše modlitby a nikdy nepodcení našu hodnotu. Nadšene nás sprevádza každým okamihom života. Keď sme sa stali jeho deťmi, dostali sme do dedičstva nezlomnú nádej.

Alžbeta a Zachariáš boli ľudia rozvážnosti a pevných názorov. Svojimi životmi si Boha ctili aj napriek tomu, že (navidomo) nevyšlyšal ich modlitby.

Potom sa však jedného dňa ich život od základu zmenil. A kto by to bol čakal... Aj tebe sa tá fráza páči? Rada by som si preštudovala každý z týchto „nečakaných“ okamihov v Písme. Som zvedavá, či by som našla aj iné príbehy Božích detí, ktoré si verne plnia svoje Bohom dané povinnosti a vôbec netušia, že ich duchovný život čaká prevrat.

Prišiel deň, keď Pán určil, že Zachariáš vojde do chrámu a prinesie tam obeť. Hoci netuším, čo Zachariáš od tejto návštevy očakával, myslím si, že môžeme s istotou povedať jedno: určite nie to, čo sa tam stalo. Bol v chráme sám. A zrazu sa mu pred očami zjavil Pánov anjel a prehovoril k nemu. Nebol to sen či vidina. Bola to skutočnosť.

Skús si predstaviť Zachariášovu reakciu. Do tváre sa mu nahrnula krv, srdce sa mu rozbúchalo, ani nedýchal. Bol otrasený

do špiku kosti a premohol ho strach. Len sa nad tým zamysli. Hoci Boha spravodlivo miloval a uctieval, keď Pán konečne zázračne zasiahol do jeho života, Zachariáš onemel od strachu.

Kiežby som mohla počuť Zachariášove modlitby mimo chrámu. Kiežby som mohla byť svedkom, ako sem-tam zodvihol oči k nebesiam. Tento muž mal srdce vždy otvorené Božím úmyslom. Na to nikdy nezabúdaj – najmä vtedy, keď ti veci nevychádzajú podľa plánu.

Tu sa mu zjavil Pánov anjel; stál na pravej strane kadidlového oltára. Keď ho Zachariáš zbadal, zľakol sa a zmocňovala sa ho hrôza. Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná tvoja modlitba. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. Budeš sa radovať a plesať a jeho narodenie poteší mnohých.“ (Lk 1, 11 – 14)

Archanjel Gabriel tomuto zbožnému páru nielen prisľúbil syna – zvestoval im, že ich chlapec bude veľký pred Pánom a ešte pred narodením ho naplní Duch Svätý. Ján, poznačený duchom a mocou proroka Eliáša, mal pripraviť cestu na príchod Pána. Jánovým zbožným pôsobením sa srdcia otcov obrátili k deťom. Vieš si to predstaviť? Práve jeho pokorná, svätá prítomnosť na tejto zemi spôsobila, že aj tí najtvrdohlavejší prijali múdrosť bohobojných.

I keď Boh niekedy mešká, nezabúda a dáva.

Pán potom poslal Gabriela na ďalšiu cestu do Nazareta. Archanjel sa tam zjavil Márii a nazval ju Milostiplnou, tou, ktorá našla milosť u Boha. Zvestoval jej, že počne syna – Syna Najvyššieho.

Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ (Lk 1, 35 – 37)

Ľudia hovorili, že Alžbeta je neplodná. Alžbeta, matka Jána Krstiteľa.

Veríš, že Boh dokáže vstúpiť do tvojho príbehu a zmeniť ho? Vieš prijať myšlienku, že presne to aj chce?

Čo keby si tento Advent naplno zapojil svoju vieru? Čo keby si uveril v nemožné? Skúsiš dať na prvé miesto to, čo je nevyhnutné? Odvážiš sa predostrieť svoje prosby Pánovi? Si pripravený oživiť svoje sny? Prichádza totiž čas, aby sa očakávanie konečne vyplatilo.

Odosobni sa od zhonu a ruchu tohto obdobia. Nájdí si tiché miesto, kde si môžeš oddýchnuť a premýšľať. Aké myšlienky vyplávali na povrch? Ako ťa ovplyvnilo všetko, čo si zameškal? Si nahnevaný? Smutný? Plný očakávania a spokojnosti? Keď stratíme záujem, väčšinou máme vo zvyku poľaviť – ale práve Advent je čas, keď treba zabrať, oživiť vieru a odvážiť sa opäť veriť.

Schopnosť súčasne obsiahnuť zbožnú odovzdanosť aj spočinutie v Bohu je známkou skutočnej vyspelosti.

V srdci toho, kto nepoľavuje vo viere, a zostáva verný pokoju a vďačnosti, sa dejú veľké veci – pretože také srdce je plné neodmysliteľnej nádeje z očakávania.

Hoci Boh často odpovedá na naše modlitby inak, než očakávame, odpovedá vždy. On je Emanuel.

Boh je s tebou. Plň si svoje každodenné povinnosti s obnoveným vedomím, že Boh je po tvojom boku. Nech ťa naplní radosť a vďačnosť. Raduj sa z očakávania. A keď Boh zasiahne do tvojho života, maj odvahu vysloviť Máriino:

„Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“
(Lk 1, 38)

• PRIPRAV MU MIESTO •

Pane, som tvojím služobníkom. Daj, aby sa splnilo všetko, čo si o mne povedal. Daj, aby ma naplnilo všetko, čo pre mňa chceš. Ukáž mi myšlienky, ktoré ma obmedzujú. Odhaľ mi to, čo mi zabraňuje naplno v teba uveriť. Pre teba nič nie je príliš zložité. Nechcem sviatky, počas ktorých si nebudem môcť vydýchnuť. Tieto Vianoce chcem stráviť s tebou. Budem ťa hľadať. Budem ťa počúvať. Vďaka tebe budem žiť v radostnom očakávaní. Tak príď, dlho očakávaný Spasiteľ. Moja duša ťa očakáva. Amen.

• DNES SA ZLEPŠÍM •

Posti sa od netrpezlivosti a nespokojnosti. Hľadaj Boha, až kým nenájdeš miesto zbožnej odovzdanosti a spočinutia v ňom. Tam preteká kalich jeho milostí.

Spasiteľ sveta

Dnešné čítanie: Lukáš, 2. kapitola

NA ZAMYSLENIE

A tak ospravedlnení z viery, žijeme v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. Skrze neho máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej zotrývame, aj sa chválime nádejou na Božiu slávu. (Rim 5, 1 – 2)

Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval. Veď sme jeho dieťa, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali. (Ef 2, 8 – 10)

Kráľa kráľov uctieva všetko stvorenie – iba my ľudia niekedy zabúdame, že máme toto privilégium. Sme takí zahľadení do seba, že nás často ovládne pýcha, hnev a mrzutosť, a to najmä v zhone vianočného obdobia. Preto dnes zabudni na seba a upri zrak na Kráľa slávy. Nech je dnes tvojím stredobodom on.

Asheritah Ciuciuová²

2 Asheritah Ciuciuová, *Unwrapping the Names of Jesus: An Advent Devotional (Odhaľovanie mena Ježiš: Adventná pobožnosť)*. Chicago: Moody Publishers, 2017, s. 31.

Pred viac než dvetisíc rokmi stáli na vrcholku kopca pastieri, ako bolo ich zvykom. Strážili ovce, pravdepodobne určené na chrámovú obeť. Skús si predstaviť, čo pre nich znamenala takáto „nočná“. Nad hlavou nebo plné hviezd a žiarivý mesiac, vzduchom sa nesú zvuky pasúcich sa oviec. Pastieri sa prechádzajú a sem-tam prehodia slovo či dve. Aj tu nachádzame nič netušiace dobré duše, ktoré si svedomito plnia každodenné povinnosti a nevedia, že nebo sa chystá zostúpiť na zem.

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslích.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“
(Lk 2, 8 – 14)

Prvé Vianoce boli možno všelijaké, ale určite neboli komerčné, uponáhľané ani prečákané. Ježiš prišiel na tento svet z lona chudobnej mladej dievčiny. Narodil sa v maštali a uložili ho do sena jasličiek, pretože svet preňho nemal pripravené miesto. Nebesia aj napriek tomu slávil jeho narodenie. Tí, ktorí mali sluch naklonený k nebu, spoznali, že Ježiš prišiel na zem. Moc Najvyššieho spočinula na nečakanom stretnutí pastierov, dieťaťa, jeho mladučkej matky a pestúna. Našli sa však mnohí, ktorí jeho príchod nebrali na vedomie – ani pred tými dvetisíc rokmi, ani dnes. Napriek tomu k nám prišiel. Aký úžasný dar nám v Ježišovi Boh dal!

Ako Ježiš rástol, tí, ktorí ho očakávali, okamžite spoznali, kým je. Ostatní boli svedkami jeho zázrakov, na vlastné oči videli, ako napĺňa prastaré proroctvá, ale napriek tomu odmietali uveriť. Ježiša potrebuje každé ľudské srdce – len málo ich je však ochotných prijať ho.

Vo svojej biblickej štúdii *Secrets Jesus Shared* (Čo nám Ježiš prezradil) Jennifer Kennedyová Deanová píše:

Keď sa Ježiš prechádzal po planéte Zem, duchovno volalo: „Toto je Boh!“ Uzdravoval, učil, dotýkal sa myslí a sŕdc, smial sa a miloval, a duchovno volalo: „Toto je Boh!“ Visel dobitý na kríži a duchovno volalo: „Toto je Boh!“ A keď vstal z mŕtvych, a porazil smrť, duchovno zvolalo: „Toto je Boh!“³

Všimol si si, že celebrity, spevácke hviezdy a dôležitých lídrov zvyčajne sprevádza hlúčik ľudí, ktorí im posluhujú, pomáhajú a snažia sa vyplniť, čo im vidia na očiach? Majú kuchárov, upratovačky, poslíčkov či osobných strážcov. Predstav si, do akých výšok by sa vznieslo tvoje ego, keby ti niekto otváral dvere, nosil jedlo a správal sa, ako by si bol omnoho dôležitejší než všetci ostatní.

Mnohí z tých, ktorí majú moc a prostriedky, zneužívajú svoje postavenie, aby dosiahli, čo chcú – často na úkor druhých.

3 Jennifer Kennedyová Deanová, *Secret Jesus Shared: Kingdom Insights Revealed through the Parables* (Čo nám Ježiš prezradil: Nahliadni do kráľovstva skrze podobenstvá). Birmingham, AL: New Hope Publishers, 2007, s. 47.